

Naročnikom in čitateljem Ameriške Domovine

V zadnjih petih letih so se cene vseh življenjskih potrebščin precej dvignile, v skladu s tem so bile povišane tudi plače delavstvu in uslužbenecem po vsej deželi. Tudi Kongres je zvišal plače uslužbenstvu zvezne vlade, pripadnikom oboroženih sil in prejemnikom preživnin in pokojnin Social Security.

Uprava Ameriške Domovine je skušala naraščajoče stroške kriti z varčevanjem, kjer je bilo to le mogoče, sedaj pa ji ne preostaja nič drugega, kot vsaj en njihov del prenesti na naročnike in oglaševalce. Žal ni druge poti, zato upamo, da boste vsi kot v preteklosti tudi tokrat ta naš korak razumeli in ostali listu zvesti. Ohraniti ga moremo le s skupnim naporom in s skupnimi žrtvami.

Z novim letom bo stala celoletna naročnina \$16 za ZDA, \$18 za Kanado in ostalo inozemstvo.

Kdor plača naročnino pred 1. januarjem, četudi mu še ni potekla, jo lahko plača še po stari ceni.

MARY DEBEVEC,
lastnica in urednica

Papež Pavel VI. pozval oba Vietnam k miru

VATIKAN. — Na Sveti dan je sv. oče Pavel VI. z balkona cerkve sv. Petra pozval Severni in Južni Vietnam, naj spremenita premirje, ki je bilo proglašeno za Sv. večer in Sv. dan, v trajen, "pravičen in bratski mir". Posebni poslaščici s pozivom k miru je poslal predsedniku Sev. Vietnam Ho Či Minhu in predsedniku Južnega Vietnam Nguyen Van Thieu. Posebno poslanico je sv. oče poslal tudi predsedniku ZDA L. B. Johnsonu. O njeni vsebini ni bilo tu nič povedanega.

Papež je v svojem kratkem nagovoru pred tradicionalnim blagoslovom "mestu in svetu" pohvalil vse tiste, ki so delali za božično premirje in vse, ki so nanj pristali. Nato je izrazil svoje veselje nad premirjem in upanje na mir.

"Zvedeli smo v veliko veselje o srečnem premirju, do katerega je prišlo v težko preskušani deželi Vietnamu za Božič in stalno pošiljamo molitve k Vse-mogočnemu, da bi on pomagal odgovornim načelnikom držav napraviti od tega mirnega Božiča korak k ustvaritvi pravičnega in bratskega miru v vsem Vietnamu," pravi sv. oče v svoji poslanici predsednikoma obeh Vietnamov.

Ker niso bili s komunisti, so jim ti odsekali glave

ANDAMARCA, Peru. — Clovek bi komaj verjel, da je kaj takega mogoče v drugi polovici 20. stoletja v Ameriki. Komunistični teroristi so odsekali farmarskemu paru in njegovim štirim otrokom glave v bližini njihovega doma v andskih hriboh, ker so oblastem povedali, da se v bližini skrivajo komunistični nasilneži.

Oblasti so v zvezi s tem strahotnim zločinom prijele pet oseb, ki so znane po svojih komunističnih nazorih.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in bolj milo. Najvišja temperatura 38.

Novi grobovi

Anna Skolar
V soboto zjutraj je umrla v Euclid Glenville bolnici 77 let stara Anna Skolar, roj. Komic, z 894 E. 232 St., preje s 1219 E. 169 St., doma v Vipolžah v Brdih na Goriškem, od koder je prišla leta 1910. Pokojna je bolehalo več let. Mož Rafael ji je umrl leta 1955. Bila je mati Franka, Angele Trepal, pok. Anne in pok. Frances, 9-krat stara mati, enkrat pramati, sestra Izidorja Komic in Amalije (v Jugoslaviji), teta F. George-a Skolarja (Fla.), Mrs. Emmett (Priscilla) Corrigan in sestrična Johna Komica (Inglewood, Calif.). Bila je članica Društva Blejsko jezero št. 27 SDZ in bota njegovi zastavi, članica Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti, Podr. št. 41 SZZ in Woodmen of the World No. 110. Pogreb bo v sredo ob 8.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev Marije Vnebovzete, kjer bo ob devetih pogrebnih sv. maša, nato na Kalvarijo. Truplo pokojne bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob sedmih.

Mary Hraster

V soboto zvečer je nenadoma doma, na 6422 Varian Ave., umrla 74 let stara Hraster, rojena v vasi Podcerkev, fara Stari trg pri Ložu na Notranjskem, od koder je prišla pred 55 leti. Umrla so pred njo moč Joseph, sin Joseph, hči Marie Hein, sestra Johanna Kezele, Rose Krasovec in (v starem kraju) Neža Mlakar in brat Anton Pavlič. Tukaj zapuščajo pokojna sina Williama, lastnika Mello-Bar na 76 St. in St. Clair Ave., hčeri Elsie Urbic in Marlene Dobrzeniecki, 15 vnukov, 6 pravnukov ter sestro Frances Urbiha, v starem kraju pa sestro Kristino Slak in Marjeto Rupnik. Bila je članica Kluba slov. upokojencev na St. Clair Ave. Pogreb bo v sredo zjutraj ob devetih iz Zakrjaskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob treh.

Velika škoda

CHICAGO, Ill. — Povprečno je na farmah v Združenih državah letno toliko nesreč, da znaša povprečna škoda od njih za vsako farmo v deželi \$275.

V ribah rešitev ležav prehrane človeštvu

Znanstveniki v zvezni službi so izdelali iz rib živilo, posebno bogato na proteinih, ki odpira pot k izboljšanju prehrane milijonov ljudi.

WASHINGTON, D.C. — Strokovnjaki oddelka notranjega tajništva za trgovsko ribištvo so izdelali iz rib poseben koncentrat, ki vsebuje do 80 odstotkov proteinov, katerih primanjkuje v hrani dveh tretjin človeštva. Po tem načinu, trdijo, bi bilo mogoče samo iz rib v vodah v bližini ameriških obal, izdelati toliko tega hraniva, da bi z njim dopolnili prehrano 1.3 milijona ljudi za 300 dni v letu. Dnevno bi za osebo to dopolnilno hranivo stalo le pol centa.

Novo hranivo je brez okusa in duha ter je podobno rahlo sivkasti moki. Mogoče ga je primešati vsaki hrani, kruhu, pecivu, pa tudi raznim prikuham in polivom, mesnim in navadnim. Nikjer ne pusti niti najmanjšega okusa po ribah. Novi koncentrat so primešali že tudi hrani za dojenčke in je tudi tam bil kar uspešen.

Poskus izdelati te vrste koncentrat iz rib in ga dati na trg, je zvezni urad za prehrano in droži pred tremi leti zavrl, ko je označil koncentrat za "umazan in okužen". Tedaj so ga izdelovali iz celih in neočiščenih rib. Zvezni strokovnjaki so proces izboljšali in dosegli izdelek, ki ga je raziskovalni laboratorij Narodne akademije označil za "čistega in izvrstnega".

Pri nesreči na žičnici Francoskem 6 mrtvih

CLERMONT-FERRAND, Fr. — Na Božič se je vdrla dno voza na žičnici, ki vodi na Puy de Sancy v Cevenih, osrednjem delu francoskega sredogorja. Od 20 oseb, ki so padle iz voza, je bilo 6 mrtvih, 11 pa ranjenih.

Žičnica je bila šele nedavno zgrajena in puščena v promet. Nesreča na njej je bila največja svoje vrste od l. 1961. ko je letalo pretrgalo kabel neke žičnice pri Chamonixu in je padel eden njenih voz v globino. Tudi tedaj je bilo 6 mrtvih.

Arabski politiki so se naveličali miru

CLEVELAND, O. — Arabski svet nam je letos dal kolikor toliko mir. Le v Alžirju je bila revolucija, toda brez prelivanja krvi. V Kairu se je zarotnikom ponesečil upor, Naser jih je povlel in dal obsoditi na ne ravno milo kazni. Revolucijo so imeli tudi v Sudanu, toda tudi tam ni bilo prelite preveč krvi. Običajne, navadno ponesrečene revolucije, so imel v Damasku in Bagdadu, tam pa brez njih tako ne morejo živeti. Kraljevske glave so še srečno vladale, ne v Maroku ne v Libiji ne v Jordanu ne v Savdski Arabiji ni bilo večjih nemirov. Zato so se pa arabski politični vodniki kar krepko lasali na raznih arabskih konferencah in svoje sodelovanje zaključili z resolucijami, ki se jih nihče ne drži.

V take vrste arabski mir je pa sedaj vdrla par sumljivih političnih pojavov.

Pred nekaj dnevi, tako pravi, jo v Kairu, so končno propadla pogajanja za premirje v jemenski državljanski vojni. Monar-

histi in republikanci se niso mogli sporazumeti, to se pravi, republikanci niso hoteli sporazuma za skupno vlado. Delegatje obeh strank so se že porazgubili po domovih, pri odhodu so seveda napovedali obnovno državljansko vojno z zmagovitim koncem — "za svojo stvar".

To je seveda že vplivalo na odnose med Naserjem in savdskim kraljem Fejsalom. Oba obsojata neuspeh pri pogajanjih za premirje in se jezita vsak na svoje pristaše, toda ne zaupata več tudi drug drugemu. V Jemenu moramo torej pričakovati nov izbruh državljanske vojne. Kako hud, bo odvisno od Nasera in Fejsala. Ako ne bosta podpirala svojih jemenskih pristašev, bo vojskovanje potekalo bolj v besedah in v organiziranju zased.

Da si Naser in Fejsal ne zaupata, je kriv Fejsal. Fejsal je namreč prišel do prepričanja, da je sedaj prišla zanj doba aktivne zunanje politike. Vidi, kako zelo je že zvođenel arabski soci-

jalizem. Na papirju obstoja še splošna arabska socialistična stranka, toda vsaka arabska država ima svoj socializem, da se ognjevit brani pred prijateljem in sovražnikom. Zato je nekdanja udarnost arabskega socializma že odšla v zgodovino, ostal je le še arabski nacionalizem. Nanj imajo pravico tudi arabski kralji, Fejsal celo misli, da lahko postane voditelj arabskih nacionalistov. Zato je začel pridno obiskovati arabske države, pa tudi sosedne arabskega sveta vzhodno od Iraka. Na obiskih zagovarja novo obrambno zvezo arabskega sveta; proti komu, še ne ve, zato je načrt zadal enkrat usmeril proti komunizmu. Fejsalu je potovanje lahka stvar: ima dosti denarja, da še lahko posoja, ni mu treba prositi zanj. Zase je dalje pridobil tudi vse bogate arabske šejkje in paše, ki vidijo v njem ne samo voditelja, ampak tudi varuha. Saj Fejsal ni radi lepšega naročil kar precej orožja v Angliji in Ameriki.

BOJI V JUŽNEM VIETNAMU UTIHNILI LE ZA KRATEK ČAS

Božično premirje v Vietnamu je bilo le kratko. Rdeči so dejansko držali le po njih samih proglašeno premirje za 12 ur, pa še pri tem je prišlo do nekaj kršitev. Včeraj so bili boji v Južnem Vietnamu obnovljeni, vanje posega zopet tudi letalstvo. Letalski napadi na Severni Vietnam pa še vedno počivajo.

SAIGON, J. Viet. — Ameriške in južnovietnamske čete so držale 30-urno premirje, kot je bilo to objavljeno, od Sv. večera do konca Sv. dne v soboto opolnoči, čeprav so ga rdeči ponovno kršili. Oni naj bi se po poročilih vojaških oblasti ne držali popolnoma niti 12-urnega premirja preko Sv. noči, ki so ga proglasili sami. Včeraj so bili boji v Južnem Vietnamu zopet v teku. Vanje je poseglo tudi letalstvo. Ni pa prišlo še do novih letalskih napadov na Severni Vietnam. Zadnji napad tam je bil izveden pred proglašenim premirjem. Ameriško vojaško poveljstvo ni o u-stavitvi teh napadov dalo nobenega pojasnila. Obdaja ga skrivnostni molk. Iz Hanoja prihajajo med tem pritožbe, da se Združene države niso držale premirja in da so dale v svet vesti o kršitvi premirja od strani rdečih le zato, da bi opravile obnovo lastnih vojaških nastopov.

Ameriška letala niso bila nad Severnim Vietnamom od dneva pred Svetim večerom. Prekinitev letalskih napadov na Severni Vietnam naj bi dala priložnost temu, da pristane na razgovore o končanju vojne. V Washingtonu nemara ne dajo dosti na to možnost, vendar so pustili vrata odprta, da bi zado-stili željam domačih zagovornikov popuščanja, pa tudi pritisku zavezniških vlad, ki bi rade videle konec vojne v Vietnamu. Za mir v Vietnamu se je zavzel tudi vodnik Katoliške cerkve papež Pavel VI. v posebnih poslanicah predsednikoma obeh Vietnamov in predsedniku ZDA.

Rdeči trdijo, da so premirje kršili Amerikanci, da bi opravili obnovo lastnih vojaških nastopov, pri tem razpolagajo južnovietnamske in ameriške vojaške oblasti z vrsto zanesljivih poročil o napadih rdečih na vladne in ameriške postojanke. Prav zaradi teh napadov so vojaška poveljstva izdala ukaz o obnovi rednih vojaških operacij v Južnem Vietnamu. Ameriško vojaško poveljstvo poroča o 84 kršitvah 30-urnega premirja od strani rdečih. V teh napadih je bilo ranjenih vsaj ducat Amerikancev in preko 50 južnovietnamskih vojakov.

Zadnje vesti

CLEVELAND, O. — Tekom treh dni božičnih praznikov je bilo na naših cestah skupno 698 smrtnih prometnih nesreč, od tega 48 v državi Ohio in 4 v mestu Cleveland. Toliko smrtnih prometnih nesreč ni bilo od leta 1956 tekom 4 dni božičnih praznikov. BERLIN, Nem. — Vzhodnonemški obmejni stražarji so od štirih ljudi v avtomobilu, ki je skušal z zaslonom v zapornice na prehodu v svobodo Zahodnega Berlina, enega ustrelili do smrti, drugega pa težko ranili. Zgora je bila premočna in avto je obtičal na vzhodni strani zapornice.

SAIGON, J. Viet. — Kljub uradnemu koncu premirja so boji v Južnem Vietnamu zelo omejeni. Rdeči so vrgli bombe v vojaško taborišče južno-vietnamskih čet, pri čemer je bilo več mrtvih in napadli par postojank, ameriški marini pa so v ekcijah vrste patrol ustrelili okoli 20 rdečih. Zatišje na bojiščih razlagajo nekateri kot nadaljevanje premirja.

VATIKAN. — Tu je bilo objavljeno, da je bil sv. oče hude razočaran, ko je zvedel o končanju premirja v Vietnamu.

OKINAWA. — Ameriške vojaške oblasti so obtožile sgt. Smitha in sgt. McClureja "podpiranja sovražnika" tekom njunega dveletnega vojnega ujetništva pri rdečih v Vietnamu. Ko so ju rdeči izpustili, sta v glavnem mestu Kambodže izjavila, da se ne bosta vrnila v vojaško službo, ampak bosta vodila javno kampanjo proti amerškemu bojevanju v Vietnamu.

WASHINGTON, D.C. — Podpredsednik ZDA H. Humphrey so pripravila na pot na Daljni vzhod. Ustavil se bo na Japonskem, na Formozu in bo zastopal ZDA pri vmetitvi novega predsednika Filipinske republike Marcosa.

Federalni urad za zdravje zopet v sporu z gospodinjami

WASHINGTON, D.C. — Federalni urad za zdravje nima samo naloge, da preganja bolezn, se mora brigati tudi za varnost našega zdravja. Svoje delo pa ne naslanja samo na tradicijo, ki na primer pri gospodinjah največ velja, ampak na rezultate znanstvenih raziska-

Iz Clevelanda in okolice

Na obisku—

Za praznike sta prišla obiskat Mr. in Mrs. Stanley Mikec s hčerko starše Mrs. S. Mikec Mr. in Mrs. Albin Longar na 7214 Lockyear. Mr. Mikec se je zglašil v uradu AD. Hvala lepa za obisk in obilo veselja v metropoli!

Gdč. Mary Javornik iz Springfielda, Ill. je prišla za praznike na obisk v Cleveland k svojim prijateljem in ožjim rojakom g. Franku Lovku in njegovi ženi na 1049 E. 67 St. Oglašila se je tudi v uradu A.D. Dobrodošla in hvala za obisk.

Novi odbor—

Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ ima za l. 1966 sledeči odbor: predsed. Frank Stefe, podpredsed. Edward Skodlar, taj.-blag. Matthew Debevec, 24151 Yosemite Drive, Euclid, Ohio 44117, tel. IV 1-2048, zapis. Frank Turek, nadzor. John Nestor, Srečko Erzen, Ray Anzich. Seje so vsako 3. nedeljo ob devetih dopoldne v sobi št. 3 star. poslop. SND na St. Clair Ave.

Podr. št. 5 SMZ ima za l. 1966 sledeči odbor: predsed. John Tavcar, podpredsed. Frank Majer, taj.-blag. F. Macerol, 1172 Norwood Rd., EX 1-8223, zapis. J. Ponikvar, nadzor. D. Tomazin, L. Fink in L. Urbancic. Seje so vsako 3. nedeljo ob desetih v SND na St. Clair Ave., soba št. 1.

Sen. Frank Lausche za plebiscit v Kašmirju

WASHINGTON, D.C. — Sen. Frank J. Lausche, demokrat iz Ohia, je v novembru in decembru potoval s skupino drugih senatorjev po vzhodni, južni in Prednji Aziji. Med drugim je obiskal tudi Indijo in Pakistan. Tam se je podrobno zanimal za gospodarske in politične razmere, pa študiral tudi politična vprašanja.

Ko se je pred božičen vrnil domov, je v razgovoru s časnikarji izjavil, da so Združene države storile napako, ko so opustile zahtevo po izvedbi ljudskega glasovanja v Kašmirju, kot je bilo to sklenjeno v Združenih narodih. Ameriška odločnost in doslednost v tem vprašanju bi pripomogla veliko več k miru in ureditvi odnosov med Indijo in Pakistanom, kot sta omahovanje in poskus sedeti na dveh stoli.

Posebno kritičen je bil sen. F. J. Lausche o Indiji, o kateri je dejal, da "hoče, da bi bil njen problem s Pakistanom tudi naš problem, vendar pa istočasno noče imeti nič z našim problemom v — Vietnamu."

— Porečje reke Missouri zavzema eno šestino celotne površine Združenih držav.

vanj. Na podlagi takih raziskavanj svetuje na primer gospodinjstvom, naj zmrznjene hrane ne tajaajo pri kuhinjski temperaturi ampak preko hladilnika. Gospodinjje so se temu nasvetu uprele in ubogajo tradicijo, ki pravi, da je za ta posel dobra tudi kuhinjska temperatura. Zaveznike so pa našle tudi v prehranjevalni industriji, ki zopet trdi, da je najboljša, če vsaka gospodinja vpoštevata predpise, ki so natiskani na ovojih zamrznjene brane.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103
National and International Circulation
 Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July
 Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:
 Za Združene države:
 \$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece
 Za Kanada in dežele izven Združenih držav:
 \$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
 United States:
 \$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
 Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio
 No. 248 Mon., Dec. 27, 1965

Le z razumevanjem in poštrevovalnostjo vseh!

Izdajanje narodnostnih časopisov tudi v Združenih državah in Kanadi, dveh najbolj bogatih deželah sveta, ni noben donosen posel. Zato se tega posla ne lotevajo ljudje, ki jim je za denar, za dober zaslužek. Z njim s mučijo v glavnem le idealisti, ljudje, ki vidijo v delu za ohranitev narodnosti, narodnega jezika, narodne kulture, smisel in vrednoto večjo od dolarja! Narodnostni časopis je mogoče izdajati le z razumevanjem in poštrevovalnostjo vse narodne skupnosti, z voljnostjo in naporom vseh, ki jim je za časopis v lastnem jeziku.

Slovenci v Združenih državah smo imeli po drugi svetovni vojni kar štiri dnevnike: Ameriško Domovino in Enakopravnost v Clevelandu, Prosveto v Chicagu in Glas naroda v New Yorku, sedaj imamo le še dva. Nič boljše se ne godi drugim narodnostnim skupinam. Nemci so svoj dnevnik že davno spremenili v tednik, oziroma mesečnik, hrvaški časopisje v tej deželi je z izjemo čikaške Danice skoro ugasnilo. Nič boljše ne gre Srbom. Stari, čistiljivi Srbovan izhaja le še trikrat na teden, od tega v srbščini le dvakrat. Narodnostni časopisi pešajo, ker jim umirajo naročniki, dotok novih pa je iz leta v leto manjši, kot se manjša dotok novih naseljencev v deželo. Oba slovenska dnevnika v Združenih državah še vedno vzdržujejo v glavnem rojaki in rojakinje, ki so prišli v Ameriko in Kanado pred drugo svetovno vojno, čeprav je treba priznati, da se je veliko slovenskih rojakov in rojakinj, ki so prišli v Ameriko in Kanado po drugi svetovni vojni, naročilo na Ameriško Domovino, ki se je trudila za njihov sprejem v to deželo in za to tudi veliko žrtvovala.

Ni se strašila zamere ne nejevolje in očitkov, da so "begunci kolaboraterji nacistov in fašistov, izdajalci slovenstva". Pokojni njen urednik James Debevec in njegovi sodelavci in nasledniki so se odločno postavili za te žrtve komunističnega nasilja. Razkrinkavali so posledno komunistične laži, kazali na množične pomore, ki so jih vršili ti tovc, na njihovo krvoločno nasilje; razlagali so vzroke, začetek in potek državljanske vojne, dokazovali, da so to začeli komunisti in da narodu ni preostalo nič drugega, kot da seže po orožju v obrambo lastnega življenja. Ameriška Domovina je tedaj zaradi tega, ker se je borila za resnico in pravico, ker je branila po nedolžnem napadane in obrekovane, izgubila na stotine naročnikov. Ni omagala, ker se je zavedala, da je resnica važnejša od vsega drugega, in da na koncu le mora zmagati.

Velika večina "novih" je ta boj in žrtve v njem razumela ter Ameriško Domovino naročila, jo čitla ter ji ostala zvesta skozi vsa leta. Prepričani smo, da jo bo z enako voljo in vztrajnostjo podpirala tudi v bodoče!

Ameriška Domovina hodi v slovenske domove po Ameriki, Kanadi, Argentini in po velikem številu drugih držav na vseh kontinentih že skozi 63 let. Sedaj je najstarejši slovenski dnevnik, starejši od vseh, kar jih izhaja doma in v zamejstvu. To je vsekakor lep uspeh in znamenje razumevanja duha slovenskih ljudi raztresenih po svetu izven rodne domovine. Vzdržala je tako dolgo, ker so jo slovenski ljudje vzljubili in jo varovali kot svoj zaklad, zaklad slovenske domačnosti, slovenske besede, slovenske kulture, kot vir novic iz slovenskih naselbin po Ameriki, Kanadi in drugod po svetu, pa tudi iz Slovenije, ki jih drugi listi ne prinašajo, pa naj bodo še tako obsežni.

Vse narodnostno časopisje je zapisano smrti, preje ali sleje bo utihnilo, morda po desetletju, morda celo šele po dveh, toda nekoč bo gotovo. Kdaj bo ta nekoč, to zavisi od nas samih, od slovenskih naseljencev v tej deželi in v Kanadi, od tistih, ki list redno naročajo in plačujejo, pa tudi od tistih, ki ga samo berejo, pa jim je žal žrtvovati denar za naročnino. Če ga bodo vsi ti naročili in plačali, bo list finančno precej lažje dihal!

Lastnica in sodelavci lista se trudijo, da bi list ohranili čim dalj, vse dokler bo dovolj rojakov in rojakinj, ki ga želijo čitati. Vsi njihovi napor in vsa njihova poštrevovalnost pa cilja ne more doseči, če slovenska skupnost ni pripravljena sprejeti in nositi žrtve, ki so za izdajanje lista neobhodno potrebne. Uredniki lista delajo, ne da bi šteli dolge ure in nadure. Sodelavci poštrevovalno pomagajo nositi breme, da more Ameriška Domovina redno vsak dan skozi vse leto prihajati v slovenske domove. Za svoj napor, za svojo poštrevovalnost zaslužijo hvaležnost vse skupnosti, vseh onih, ki jim je še kaj za ohranjanje slovenstva v izseljenstvu!

Pomagajmo listu vsak po svoji moči! Naročimo ga in ga redno plačujemo, priporočajmo ga svojim znancem, pridobimo jih, da ga bodo naročili, če ga še nimajo. Pošiljajmo uredništvu novice, osebnosti in vse druge, ki bi ugnele zanimati ljudi. Pišimo vanj, saj to je naš list, ogledalo naše miselnosti, našega okolja, našega življenja! Različna mi-

šljenja in pogledi dajejo listu pestrost in večajo njegovo zanimivost.

Pri naraščanju cen ni drugega izhoda kot naročnino listu dvigniti. Zavedamo se, da je to težko, saj je izdatkov za vsakodnevne potrebe vedno več in več, vendar upamo, da bodo naročniki lista razumeli ta korak in ohranili listu svojo zvestobo in podporo. Če pomislimo, da pride list v naš dom 250-krat na leto, se nam cena ne bo več zdela visoka! Vsaka številka AD stane rednega naročnika v ZDA še vedno le 6.4 cent!

Vsem naročnikom lista iskrena hvala za dosedanje podporo. Držimo skupaj in vztrajajmo, dokler se le da!

BESEDA IZ NARODA

SLOVENSKI ZAVOD V RIMU

Ob cerkveni otvoritvi Slovenskega zavoda v Rimu dne 28. oktobra 1965 je imel njegov prorektor dr. Maksimilijan Jezernik govor, ki ga objavljamo na prošnjo rt. rev. msgr. Louisa B. Baznika, župnika slovenske fare sv. Vida v Clevelandu.

Prevzvišeni nadpastirji,

Dragi gojenci Slovenskega zavoda v Rimu,

Dragi rojaki!

"To je dan, ki ga je pripravil Gospod."

S temi besedami bi bil verjetno od otvoril današnje slovenske versko slovesnost pater Prešeren, prvi in do sedaj edini ravnatelj slovenskega zavoda v večnem mestu; še več, njegov ustanovitelj. Pater Prešeren je bil pšenično zrno, ki je padlo v zemljo in se žrtvovalo za rast mladega poganjka. On je sejal, mi pa žanjemo.

Meni je v nezasuženo čast, da smem kot trenutni predstojnik slovenskega zavoda pozdraviti v imenu gojencev, predstojnikov in vseh rimskih, katoliških čutečih Slovencev, v naši sredini naše nadpastirje. V njih zremo naše Slovence in Misije, Barage in Mahniče, torej može, ki so oblikovali osebnost slovenskega naroda. Naša molitev jih bo spremljala, da bi bili svetilnik našemu narodu.

Nadaljnji pozdrav gojencem Slovenskega zavoda v Rimu. To je prvi pozdrav v zgodovini našega naroda. V Vas in preko Vas vidimo vrsto slovenskih duhovnikov, izobraženih in — to sta tudi naš up in naša molitev — svetih duhovnikov, ki bodo nadaljevali vzgojno delo svojih prednikov in vodili naš rod, svoj rod k vedno večji narodni in cerkveni dozorelosti in svetovni enakopravnosti.

Ta veliki ideal je imel pred očmi pater Prešeren, ki je sprožil idejo o Slovenskem zavodu pri Petrovem grobu. Z nadškofom Vovkom sta zasejala seme. Pater Prešeren ga je negoval z delom, z molitvijo in s trpljenjem. Veliko je trpel. Morda nam ga je bolezen ravno zaradi teh skrbi predčasno ukradla. Slovenski zavod v Rimu je neolajljivo povezan s patrom Prešernom, kateremu bodo naši potomci za vedno hvaležni. Kajti uresničenje Slovenskega zavoda v Rimu je sodobni logični zaključek Sloških vseh narodnih načel; logičen sad versko-teološke izobrazbe slovenskih duhovnikov ter znak naše kulturne dozorelosti; konkreten dokaz naše prisotnosti v sedatu katoliških narodov v središču krščanstva.

Večkrat ste že slišali govoriti o Slovenskem zavodu. Celo pisalo se je o njem; a do sedaj Rimski Slovenci še niso dobili splošnega pogleda na celotno vprašanje. To vrzel bom na kratko izpopolnil danes. Kot magnetofonski aparat Vam bom na kratko podal kronologijo zgodovinskega poteka, označil značilnosti statuta in organskega aparata, ponovil sintetično razloge in pomen njegove eksistence in prikazal letošnjo začasno rešitev.

I. ZGODOVINSKO OZADJE: Ideja o ustanovitvi Slovenskega zavoda v Rimu, vsaj v širšem pomenu besede, je že stara. O njem so govorili že pred izbruhom druge svetovne vojne. Zamisel vsekakor ni bila zrela, kot

dokazuje poznejši razvoj in je razvidno iz dokumentov samih.

Do konkretnega koraka je prišlo šele, ko je leta 1960 tedanji ljubljanski škof, poznejši nadškof, Anton Vovk, uradno zaprosil Apostolski sedež, naj ustanovi v Rimu zavod, ki bo sprejemal "mlade duhovnike iz slovenskih škofij in jih pri častitljivih grobovih Apostolov vzgajal, kakor je prav, v pobožnosti, znanosti in duhovniških krepostih".

Dne 22. novembra istega leta je sv. kongregacija za semenišča in univerze že pravomočno ustanovila "Slovenski zavod v Rimu" in pater Prešeren je z velikim veseljem prebral ustanovno listino najprej na sestanku duhovniškega sveta v Rimu in potem na mesečnem sestanku Slomška, med splošnim navdušenjem vseh prisotnih.

Temeljni kamen je bil položen, ustanovo pa je bilo treba šele zgraditi. Ljubljanski škof je prepustil vse to delo neumorne mu patru Prešernu in mu nasvetoval, "naj si pritegne tudi sodelavce". Ker trenutno ni bilo mogoče priti na študije iz domovine in je bila potreba po izobraženih duhovnikih doma velika, je škof Vovk odobril načrt, po katerem naj pridejo v Rim dopolnjevati svoje študije slovenski duhovniki iz Argentine (31. maja 1960).

Sv. kongregacija načelno odobri program in začetno vodstvo, a prosi istočasno za statut ter pravilnik in želi, da bi se tudi problem stanovanja čimprej rešil (4. julija 1960).

Razvoj Slovenskega zavoda se je ustavil in zasedel v težave, o katerih pater Prešeren pred nekaj meseci še sanjal ni: problem hiše, ki po besedah pater Prešerna sv. kongregaciji sploh ne eksistira, je neresljiv, ali bolje povedano, hiše ni. Statut in pravilnik sta ostala na mrtvi točki; celotno vodstvo samo ni nikdar prišlo do polne delavnosti in pater Prešeren je bila edino pravna oseba, ki jo je Apostolski sedež priznal, najprej kot regensa, potem kot rektorja zavoda. Istočasno pa trije duhovniki iz Argentine študirajo na papeških univerzah uradno kot gojenci Slovenskega zavoda, konkretno pa so gostje na Via dei Colli, 8.

Nadaljnji razvoj pospešila dva činitelja: Dejstvo, da je prišel v Rim prvi duhovnik iz domovine in se vpisal na Lateransko papeško univerzo. Zanj je bilo treba najti mesto v Collegio Damasceno, ker drugje zanj ni bilo prostora; tudi Hrvaški zavod ga ni mogel sprejeti. Njemu so sledili prvi bogoslovci v Germanik. — Drugi činitelj pa je pismo sv. kongregacije, v katerem izraža željo, da bi zavod soglasno s prošnjo škofa Vovka in ustanovno listino, čimprej služil slovenskima škofijama Ljubljani in Mariboru. Pridružila se je še gorečnost apostola izseljenjskih Slovencev.

V takšnem ozračju je dozorevala odločitev slovenskih škofov, da je treba zadevo Slovenskega zavoda v Rimu spraviti z

mrtve točke in poskrbeti, da bo kljub rektorjevi bolezni, ko je ta že več mesecev privezan na postelj, zavod dejansko tudi deloval. Želja prevzvišenih je konkretno zahtevala: imenovanje vodstva, pripravo statuta in pravilnika, civilno odobrenje kolegija in poskrbeti za hišo.

V sili razmer so prevzvišeni imenovali "odbor za nakup hiše za Slovenski kolegij v Rimu in za ureditev vseh pravnih zadev", svetovalce in zastopnike za razne slovenske skupine izven meja domovine.

II. ODBOR ima dve značilnosti: je vseslovenski in je delavnega značaja. V njem so zbrane osebe, ki morejo trenutno največ doprinesti k celotni in hitri rešitvi Slovenskega zavoda v Rimu ter istočasno odseva celotno sliko slovenske družine. Ljubljansko nadškofijo predstavlja msgr. Janje Vodopivec in dr. Lojze Suster; Maribor msgr. Maksimilijan Jezernik in msgr. Janez Belej; Slovensko Primorje pa pater Anton Legiša, bivši provincial klaretjancev v Italiji, in gospod Stanko Dekleva, bančni uradnik. Pater Ciril Recek predstavlja frančiškanski red. Vse skupaj pa je povezovala osebnost rektorja pater Prešerna, jezuita. Danes predstavlja jezuitski red pater Žibert. — Ker je bil rektor že več mesecev privezan na bolniško postelj in ni bilo verjetno, da bi se njegovo stanje zboljšalo, a je bilo obenem treba hoditi po raznih uradih, je sv. kongregacija imenovala še prorektorja, ki bi nosil pred uradi, in nosil še sedaj, po smrti pater Prešerna, vso juridično odgovornost. Poleg odbora in sveta, ki se omejit na slovenske cerkvene škofije, v širšem pomenu besede, so prevzvišeni imenovali še predstavnik za druge slovenske kraje: msgr. Alojzija Škerla za tržaško škofijo, msgr. Rudolfa Klinca za gorško nadškofijo, msgr. Janeza Hornboecksa za Koroško in prelata Alojzija Baznika za Ameriko.

V drugi polovici januarja je dospelo imenovanje prorektorja in odbor se je lotil dela; na vrstnem redu so bili statut in pravilnik, civilna odobritev zavoda, zbiranje denarja za stavbo in konkreten načrt za prihodnje leto. V teku štirih mesecev sta bila pripravljena statut in pravilnik, predložena slovenskim škofom v pregled, izročena sv. kongregaciji v odobritev in 21. maja je prišla končna odobritev. Po božjih načrtih pater Prešerna že ni bilo več med nami. Značilnost statuta in pravilnika je v glavnem: vseslovenska barvnost, verska usmerjenost in rimska težilnost. Statut je bolj jasek kot pa ustanovna lista, kdo sme študirati v Slovenskem zavodu: najprej duhovniki iz slovenskih škofij, potem vsi duhovniki, ki se čutijo Slovence, bodisi po rodu ali po jeziku ter živijo izven meja Slovenije. Vrata so torej odprta vsem, ki se imajo za Slovence, da le imajo druge predpogoje, ki so potrebni za učinkovito delovanje resnega rimskega zavoda. — Pomislimo, koliko naše krvi je raztreseno po Nemčiji, Franciji, Argentini in Ameriki, Vsi potrebujejo duhovnikov. Najbolj pa tisti, ki si z žuljevimi rokami služijo po tovarh vsakdanji kruh. Tudi tem bo Slovenski zavod v oporo, ker bo pripravljati duhovne voditelje še prav posebno tem našim bratom.

Verska usmerjenost. Zavod je izključna verska ustanova, zato nobena civilna oblast nima dostopa do njega; bodi po imenovanju predstojnikov, bodisi do uprave. V slučaju propada podeduje vse imetje Apostolski sedež, ki ga bo uporabil za vzgojo slovenskih duhovnikov.

Da bo ustanova ohranila res sam o versko-katoliški značaj, nosi na sebi še rimski pečat. Zavod je pod direktno rimsko oblastjo; sv. kongregacija za semenišča in univerze imenuje, razpisuje in sprejema študente, ki bodo študirali v Slovenskem zavodu. Statut in pravilnik sta bila pripravljena v Rimu, predložena slovenskim škofom v pregled, izročena sv. kongregaciji v odobritev in 21. maja je prišla končna odobritev. Po božjih načrtih pater Prešerna že ni bilo več med nami. Značilnost statuta in pravilnika je v glavnem: vseslovenska barvnost, verska usmerjenost in rimska težilnost. Statut je bolj jasek kot pa ustanovna lista, kdo sme študirati v Slovenskem zavodu: najprej duhovniki iz slovenskih škofij, potem vsi duhovniki, ki se čutijo Slovence, bodisi po rodu ali po jeziku ter živijo izven meja Slovenije. Vrata so torej odprta vsem, ki se imajo za Slovence, da le imajo druge predpogoje, ki so potrebni za učinkovito delovanje resnega rimskega zavoda. — Pomislimo, koliko naše krvi je raztreseno po Nemčiji, Franciji, Argentini in Ameriki, Vsi potrebujejo duhovnikov. Najbolj pa tisti, ki si z žuljevimi rokami služijo po tovarh vsakdanji kruh. Tudi tem bo Slovenski zavod v oporo, ker bo pripravljati duhovne voditelje še prav posebno tem našim bratom.

Verska usmerjenost. Zavod je izključna verska ustanova, zato nobena civilna oblast nima dostopa do njega; bodi po imenovanju predstojnikov, bodisi do uprave. V slučaju propada podeduje vse imetje Apostolski sedež, ki ga bo uporabil za vzgojo slovenskih duhovnikov.

Da bo ustanova ohranila res sam o versko-katoliški značaj, nosi na sebi še rimski pečat. Zavod je pod direktno rimsko oblastjo; sv. kongregacija za semenišča in univerze imenuje,

VESTI IZ SLOVENIJE

V Ribnici je umrl dr. Janez Oražem

V začetku tega meseca je umrl v Ribnici 70 let stari na splošno priljubljeni zdravnik domačin dr. Janez Oražem. Njemu v spomin je tamkajšnji list zapisal sledeče:

Težko je bilo slovo Ribniške doline ob grobu dr. Janeza Oražma, dolgoletnega okrajnega zdravnika v Ribnici. Bil je eden redkih ribniških izobražencev, ki je svoje življenjsko delo posvetil ožjim rojakom. V svojem odgovornem poklicu ni poznal oddiha, zlasti pred in med zadnjo vojno, ko je bil priključen ribniškemu zdravstvenemu področju tudi hriboviti svet preko Loškega potoka do Čabra, vsa Slemenja in Struge v Suhi krajini. Na tem ozemlju delujejo danes tri ambulate s petimi zdravniki. Struge pa so priključene Kočevju.

Doma iz neimovite hiše v Gorici vasi, je v deških letih odšel na novomeško gimnazijo, ker je bila Ljubljana zanj predraga. Po maturi ga je vzel oče s seboj na Dunaj, da se je vpisal na univerzo, oče pa je čez zimo pekel kostanj po mestnih vogalih. Ze je bil sin Janez pred zadnjimi izpiti, da postane zdravnik, ko ga je zgrabila vihra prve svetovne vojne in ga odločila kot vojnega ujetnika v Rusiji. Srečno je preživel trdote in napore ruske revolucije in šele leta 1922 se mu je posrečilo do Vladivostoka, kjer se je vkrcal na jugoslovansko ladjo in prijedral v domovino. Ostal je zvest svojemu življenjskemu cilju in šele po dolgih in hudih letih zdomstva je dokončal svoj študij in postal zdravnik.

auditis episcopis Sloveniae, predstojnike, brez tujih zunanjih vplivov.

Statut in pravila odpreta vrata vsem slovenskim duhovnikom, ki bi radi izpopolnili svoje teološke študije in zapre dostop civilnim oblastem. Končni statut odgovarja začetni prošnji škofa Vovka in v teku let ni spremenil svojega značaja, temveč ga je le logično in življenjsko spopolnil. Današnja slovenska je le začetek novega šolskega leta in novega sedeža.

III. ZAKAJ POTREBUJEMO SLOVENSKI ZAVOD V RIMU? V prvi vrsti bodo v njem študirali duhovniki iz Slovenije in dosledno širili in poglobljali izobrazbo duhovniškega stanu, ki je bil v zgodovini našega naroda vedno svetilnik drugim. Ako bi povprečno vsaka škofija imela tri duhovnike v Slovenikumu, — potem bi v teku desetih let, ako računamo dve leti za vsakega, Slovenija dobila 45 rimskih doktorjev, vsaka škofija 15. Ni težko doumeti, kaj bi bilo to za znanstveno specializacijo in duhovno razgledanost klera.

Nadalje bo dana prilika višjih študij slovenskim duhovnikom izven domovine. Vsi bodo dobrodošli! Od prijazne Koroške do sončne Primorske, od izseljenih duhovnikov v Ameriki do razpršenih sobratov, ki vsak na svojem kraju dela v Gospodovem vinogradu in je moral morda ravno zaradi verskega prepričanja po svetu.

Slovenski zavod bo nadalje dokaz naše prisotnosti v Rimu, dokaz našega narodnega življenja. V Rimu je nad 50 narodnih zavodov; skoraj vsaka kongregacija ima svojega; slovenskega ni. Preko njega bi mogli osvetliti naše probleme rimskemu okolju, kar so od sedaj vršili tuji gospodje, ki Slovenije od znotraj niti videli niso. — Za zaključek šolskega leta je libanonski duhovnik El-Khoury branil doktorsko tezo o Maronitskem zavodu v Rimu. Njegov (Dalje na 3. strani)

Dovolj mu je bilo tujega sveta in kot pristni Ribničan je imel samo eno željo, da posveti svoje delo in sposobnosti svojim rojakom na rodni grudi. Prevzel je težavno službo okrajnega zdravnika v Ribnici ter ji posvetil vse svoje znanje in bogate življenjske preizkušnje prav do zadnjih let, ko ni nič rad odšel v prezasluzeni pokoj. V svojem poklicu je bil izredno vesten, za svoje odgovorno delo je iskal zadoščenja le v lastni zavesti. Nešteto primerov je znanih, ko je potrebnemu bolniku nudil poleg pomoči tudi sredstva za zdravlila in okrevanje. Po svojem mehkem značaju je bil globoko čuteč, v svojem vedno šaljivem občevanju ni poznal grobe in žal besede. Zato je užival nedeljeno zaupanje daleč naokoli in bolniku je večkrat bolj zalegla njegova spodbudna beseda kakor draga zdravlila, kar je bilo o njem obče znano.

Koliko pomeni človek, ki resnično čuti z ljudmi in izpolnjuje svoje odgovorne dolžnosti do sočloveka z ljubeznijo in globokim razumevanjem, je pokazal pogreb velikega pokojnika, kakršnih Ribnica še ni doživela. Naj bo zaslužnemu velikemu sinu Ribniške doline rodna gruda, ki jo je ljubil z vsem srcem — lahka!

Pokojnik je bil bratranec g. Josepha Starca Sr., lastnika Starčeve cvetličarne na 6131 St. Clair Avenue v Clevelandu.

Smrt člana Slovenskega okteta

Tragične smrti je umrl v noči od 5. na 6. december v Ljubljani prvi tenorist Slovenskega okteta Janez Lipušček. Smrt je nastopila zaradi zastrupljenja s plinom, ki je uhajal iz polpriprte pipe na plinskem štedilniku.

Pokojni Lipušček bi 31. decembra letos izpolnil 51 let življenja. 25 let je blestel s svojim zvonkim glasom v soju odrskih luči v ljubljanski Operi. Bil je solist izrednih kvalitiet, zlasti nenadomestljiv v lirskih in komičnih operah. Od ustanovitve Slovenskega okteta l. 1951 je bil prvi med enakimi; s svojim prefinjenim in nežno čutečim posluhom je znal oblikovati linijo skladb, ki so valovile po domačih vaseh in v dvoranah vele mest po treh kontinentih. Njegovi mehki soli od žalne koroške ljudske pesmi "Pojdem v Rute" do močnejše ruske "Kalinka" so poželi tisočero in tisočero aplavzov, rož in hvaležnosti. Njegova pesem v slovesu "Nocoj pa, oh nocoj" bo poslej zvenela le še kot večno prisoten arhivski dokument naše slovenske pevske kulture in neizbrisni spomin človeškega srca.

("Kat. glas")

V enem tednu 128 nesreč

V Sloveniji je bilo v tednu od 28. novembra do 5. decembra kar 128 prometnih nesreč, zaradi česar je zgubilo življenje 6 ljudi, ena, sedma oseba, pa se jim je pridružila zaradi ran, ki jih je dobila na cesti teden prej. Pri teh nesrečah je bilo ranjenih 80 ljudi, od teh 36 huje. Gmotno škodo so ocenili na 35 milijonov dinarjev.

Največ nesreč so v tem razdobju povzročili avtomobilisti. Po njih krivdi se jih je pripetilo kar 85. Motoristi so botrovali pri 19 nesrečah, pešci pa pri dvanajstih. 45 nesreč je blo zaradi prehitre vožnje na mokrih ali poledenelih cestah, 14 zaradi vinjenosti, 11 zaradi izsiljevanja prednosti.

Do sedaj je bilo v Sloveniji že 6.779 prometnih nezgod, od teh 311 s smrtnim izidom, ranjenih pa je bilo 4.715 oseb. Gmotne škode je bilo za več kot milijardo 722 milijonov dinarjev.

KRALJ GORA

EDMUND ABOUT

Nek ljubki kitajski pesnik, znameniti A. Scholl pravi, da ima vsak človek v svojem srcu cel rožnovenec jajčec in v vsakem izmed njih počiva ljubezen. Da jo vzbudimo, zadostuje že en sam pogled ženske. Preveč sem učen, da ne bi vedel, da ta hipoteza nima trdnih tal in da je v očitnem nasprotju z vseni razkritji anatomije. Vendar pa moram ugotoviti, da je prvi pogled gospodične Simons povzročil močan potres v okolici mojega srca. Občutil sem nenavadno ginjenost, ki pa ni bila boleča in zdelo se mi je, da se je nekaj zlomilo v koščeni škatli mojih prs, pod kostjo. V istem hipu je moja kri razburjena valovala in lahko sem štel udarce žile.

Kakšne oči je imela, moj dragi gospod! Radi vašega miru vam želim, da nikdar ne spoznate enakih. Niso bile preveč velike in niso motile razmerja z ostalim obrazom. Niso bile niti modre, niti črne, temveč neke posebne barve, narejene zanje in zmešane čisto zase v nekom kotu palete. Bila je to živo rjava barva, nekoliko zametasta, kakršna se ne najde drugje kot na sibirskem granatu in na nekaterih vrtniških cvetkah. Pokazal vam bom neko skabioso in neko skoro črno vrtnico, ki spominja, čeprav ne popolnoma, na barvo njenih oči. Če ste bili že kdaj o polnoči v kovačnici, ste lahko opazili čudno svetlobo, katero povzroča kos žarečega jekla: vidite, prav tako je bila barva njenih oči. Ljubkost je poseben dar, katerega so deležne le nekatere stvari. Marijanine oči so bile na nek poseben način otročje in duhovite obenem, odkrito živahne, polne mladosti in zdravja in včasih gniljivo hrepeneče. Vso žensko duhovitost in otroško nedolžnost si bral v njih kot v odprti knjigi; toda oslepel bi bil, kdor bi jo bil bral dolgo časa. Njen pogled je žgal tako resnično, kakor resnično se imenuje Herman. Češplje vašega špalirja bi dozorele ob njem.

Če se zmislim, da se je temu ubogemu Dimitriju zdela manj lepa kot Fotini! V resnici, ljubezen je bolezen, ki čudovito poneumni svoje bolnike! Jaz nisem nikdar izgubil svojega zdravega razuma in prisojam vse stvari s hladno ravnodušnostjo prirodoslovca, pa zagotovim vas, da svet še ni videl ženske, ki bi bila podobna Marijani. Rad bi vam pokazal njeno sliko, kakršna je ostala zarisana na dnu mojega spomina. Videli bi, kako so bile njene trepalnice dolge, kako so se njene obrvi lepo bočile nad njenimi očmi, kako je imela majhna usteca, kako so se njeni zobje smejali v solncu in kako so bila njena majhna ušesa rožnata in prosojna. Proučeval sem njeno lepoto v njenih najmanjših podrobnostih, ker sem anatičnega duha in imam navado, da vse opazujem. Najbolj me je presegla prosornost njene kože; njena epidermija je bila nežnejša od žametne kože, ki obdaja lepe sadeže. Zdelo se je, da je barva njenih lic narejena iz nedotakljivega prahu, ki osvetljuje krila metuljev. Če bi ne bil doktor prirodoslovnih ved, bi se bil bal, da bo plapolanje njenega pajčolana odneslo ta mehke sijaj njene lepote.

Ne vem, če ljubite blede ženske in nikakor nočem mešati vaših misli, če slučajno ljubite tisto vrsto umirajoče elegancije, ki je bila nekaj časa v modi; vendar pa jaz v svoji lastnosti kot učenjak ne občudujem ničesar bolj kot zdravje, to veselje našega življenja. Če bi bil kdaj postal zdravnik, bi bil gotovo izvrsten človek za družino, ker se gotovo nikdar ne bi zaljubil v svoje bolnice. Pri po-

gledu na lep, zdrav in živahen obraz sem skoro tako vesel, kakor takrat, če vidim močan lep grm, čigar cveti se veselo razvijajo in čegar listja se še niso dotaknile ne gosenice, ne metulji. Zato sem tudi prvi hip, ko sem videl Marijanin obraz, občutil živo skušnjavo, da ji stisnem roko in ji rečem: "Gospodična, kako ste dobra, ker ste tako zdrava!"

Pozabil sem vam povedati, da poteze njenega obraza niso bile povsem pravilne in da njen obraz ni bil pripraven za portretiranje. Phidias najbrže ne bi bil hotel napraviti njene sohe; toda vas Pridier bi jo bil na kolenih prosil za nekoliko sej. Priznam, čeprav s tem morda razrušim vaše iluzije, da je imela na levem licu jamico, ki je popolnoma manjkala na njenem desnem licu, kar je v nasprotju z vsemi pravili simetrije. Vedite tudi, da njen nos ni bil niti raven niti orlovski, temveč priprosto zavihan, po francoski. Toda še na šafotu bom zanimal, da bi bila radi tega kaj manj ljubka. Bila je pravtako lepa kot grške sohe, toda na drug način. Lepota se ne meri po nesprejemljivem tipu, čeprav to zatrjuje Platon v svojih visokih razmišljanjih. Ona se menja s časom, z ljudstvi in duševno kulturo. Venera iz Mila je bila pred dva tisoč leti najlepša deklica v Otočju; ne verjamem pa, da bi bila leta 1856. najlepša ženska v Parizu. Peljite jo k šivilji na trgu Veudome ali k modistinji v ulici Miru. Predstavite jo v kateremkoli salonu, povsod bo manj uspešna kot gospa ta in ta, ki ima manj pravilne poteze in manj raven nos. Lahko so občudovali geometrično lepo žensko v času, ko ista ni bila drugega kot predmet umetnosti, določena, da ugaja očem, ne da bi kaj povedala duhu, enaka rajski ptici, na kateri občudujemo njeno perje, ne da bi poslušali njen glas. Lepa Atenčanka je bila prav tako proporcijonirana, tako bela in mrzla kot tempelski steber. G. Merinay mi je pokazal v neki knjigi, da jonski steber ni bil nič drugega kot slečena ženska. Vhod templja v Erechte, v atenski akropoli še sedaj počiva na štirih Atenčankah iz Periklejevega stoletja. Današnje ženske pa so malá zelo živahna bitja, lahke, gibčne in predvsem duhovite, ki niso ustvarjene zato, da nosijo na svojih glavah temple, temveč zato, da vzbujajo ženije, razveseljujejo delo, oživljajo pogum in razsvetljujejo svet z lučjo svojega duha. Kar ljubimo v njih in kar tvori njih lepoto, ni negibčna pravilnost njih potez, temveč živahnost izraza in gibčnost čustva, ki nam manjka; je žarenje misli okoli slabe odeje, ki ne zadostuje, da jo obdrži; je migajoča igra njih vzbujene fizionomije. Nisem kitar; toda če bi znal ravnati z diletom in bi moral napraviti alegorično soho, vam prisegam, da bi imela jamico na levem licu in zavihan nos.

Vodil sem Marijano do Kastije. Kaj mi je rekla tekom poti in kaj sem ji jaz odgovoril, vse to ni zapustilo v meni več sledi, kot jo pusti polet lastovice v zraku. Njen glas je bil tako sladak, da nisem mogel poslušati, kaj mi je rekla. Bil sem kakor v operi, kjer človek radi muzike ne razume besed. In vendar so vse okoliščine tega prvega srečanja ostale neizbrisne v mojem duhu. Samo oči zaprem, pa se mi zdi, da sem zopet tam. Aprilsko sonce je lahko božalo mojo glavo in smolnata gorska drevesa so razširjala svoj vonj po zraku. Smreke, jelke in terebinte so žgale kadilo Marijani na pot. Dalje prihodnjič.

DECEMBER						
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

KOLEDAR društvenih prireditev

DECEMBER

31. — Slovenski dom na Holmes Avenue priredi ples. Igra Happy Sailors Orchestra.

31. — Slovenski društveni dom na Recher Avenue v Euclidu priredi SILVESTROVANJE s plesom. Igra Grabnarjeva godba.

31. — Baragov dom in Družabni klub B. d. priredita SILVESTROVANJE v prostorih Baragovega doma na 6304 St. Clair Avenue.

JANUAR 1966

15. — Slovenski športni klub priredi ples v Slov. domu na Holmes Avenue.

29. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi družbani večer v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

30. — Dramatsko društvo "Naša zvezda" igra v SDD na Recher Ave.

FEBRUAR

6. — Klub slov. upokojencev na Holmes Avenue priredi "Večerjo in ples" v Slov. domu na Holmes Avenue. Začetek ob petih popoldne.

13. — Prireditel plesne skupine KRES v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue. Začetek ob treh popoldne.

19. — Dramatsko društvo LILIJA priredi Nagradno maskirado v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

20. — Klub slov. upokojencev v Euclidu bo slavil 5-letnico svojega obstoja s prireditvijo v SDD na Recher Ave.

20. — S.K.D. Triglav Milwaukeee priredi predpustno zabavo s plesom in večerjo v cerkveni Sv. Janeza na Deveti cesti. Maskare dobrodošle.

25., 26. in 27. — Slovenski športni klub priredi smučarski izlet pod vodstvom Franka Rihtarja (tel. EX 1-6545).

27. — Pevski zbor Jadran priredi svoj koncert v Slov. Del. domu na Waterloo Rd. Začetek ob 3:30 pop.

MAREC

12. — Klub slov. upokojencev v SDD na Waterloo Rd. priredi večerjo ob 3. obletnici svojega obstoja.

20. — Šesti letni banket Federacije slov. narod. domov v Slovenskem domu na Holmes Av.

27. — Glasb. Matica poda v SDD na St. Clair Ave. pomladni koncert. Začetek ob 3:30 pop.

APRIL

16. — Tradicionalna spomladanska prireditel DSPB Tabor v Slovenskem domu na Holmes

Avenue.

24. — Pevski zbor Planina poda svoj pomladni koncert v SND na Maple Heights. Začetek ob štirih popoldne.

24. — Podr. št. 47 SZZ praznuje 35-letnico obstoja skupno s državno konvencijo združenih podružnic SZZ iz Ohia in Michigana v SDD na Prince Avenue.

MAJ

8. — Pevski zbor Triglav poda svoj letni koncert in priredi domačo zabavo v Sachsenheim, 7001 Denison Ave.

8. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v šolski dvorani. Začetek ob treh popoldne.

JUNIJ

11. in 12. — DSPB Tabor priredi na Slov. pristavi spominsko proslavo za padle in pobite borce komunistične revolucije v Sloveniji.

26. — 15. letni OHIO KSKJ DAN v parku sv. Jožefa.

26. — Slovenska šola priredi izlet na Slov. pristavo.

26. — S.K.D. Triglav Milwaukeee priredi prvi letni piknik v svojem parku, ob Wis. cesti 36, 4M. vzhodno od Waterford. Vhod nasproti Heg Memorial parka.

AUGUST

21. — S.K.D. Triglav Milwaukeee priredi svoj drugi letni piknik v Triglavskem parku. Piknik je združen s kratkim športnim sporedom.

OKTOBER

1. — Jesenska prireditel DSPB Tabor v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

SLOVENSKI ZAVOD V RIMU

(Nadaljevanje z 2. strani)

zaključek je bil: maronitski zavod — ogledalo maronitske Cerkve. Takega ogledala danes Slovenci nimamo v Rimu.

Po rimskih arhivih se skriva vse polno dokumentov, v katerih se skrivajo zgodovinski podatki našega narodnega življenja. Slovenikom bi mogel veliko pripomoči, da bi počasi te prvine zbrali in objavili. — Tako je izšel Baragov življenjepis, ne da bi prebrskali propagandine arhive, kjer so bili odločilne važnosti dokumenti za njegovo beatifikacijo.

Naš narod je bil večkrat na odločilnih križiščih; večkrat nam primanjkuje zadostnih do-

kumentov, da bi jih znali v pravi luči soditi. Tudi takšno zbiranje pride v okrilje novega instituta.

Ne bi rad zašel v pesniško opisovanje, ker je moja narava daleč od tega, a sem prepričan in bi mogel vsako naslednjo trditev z dejstvi dokazati, ako bi mi čas dopuščal, da je rimski Slovenski zavod za Slovence danes nekaj velikega, nenadomestljivega: Vir, iz katerega bodo mladi slovenski duhovniki črpali znanost in duhovnost. Polnomčna prisotnost slovenskega naroda v katoliškem svetovnem parlamentu. Termometer našega verskega življenja. Televizijski most, ki bo ujel iz vseh delov sveta slovenske verske in narodne valove, jih zabeležil, shranil in po potrebi oddajal. Neosvojljiv pristan, kamor se bodo zahtevali slovenski čolniki, ako bi jih zasledoval besni vihar.

Slovenikum nima polemičnega značaja, ampak je le pozitivna graditev našega verskega doma, ki presega stoletja.

IV. Statut in pravilnik sta pripravljena; kandidati ne manjka. Civilni potek bo v kratkem končan. Ravno danes sem zvedel, da je dekret že pripravljen. Kaj še manjka? PRIMERNA HISA! Tega zadnjega problema smo se dotaknili, ko smo razposlali pismo vsem duhovnikom slovenskega porekla po svetu. S tem je skupna odgovornost postala osebna odgovornost. Kaj napraviti? Ali so časi dozoreli? ali ne? Na to vprašanje mora vsakdo odgovoriti. Prvi odgovori so prekrasni, naravnost navdušeni, in bralec ima vtis, da smo orodje v božjih rokah.

Današnja cerkvena otvoritev je očividni dokaz božje naklonjenosti in simbol zavodove narave. Od trenutka, ko je cerkvena oblast izdala listino o ustanovitvi zavoda, so trije gojenci gostovali na Via dei Colli 8, a so predstavljali le del slovenskega narodnega žitja. Danes je sedem gojencev, ki pripadajo vsem trem sestavnim delom slovenskega naroda: domovina, zamejstvo in zdomstvo. Vse tri slovenske škofije imajo svojega predstavnika: Koper, Ljubljana, Maribor; zamejski Slovenci imajo svojega gojenca iz gorishe nadškofije; dva pa predstavljata Slovence, ki so razkropljeni po širnem svetu. Domovina, zamejstvo in zdomci so postali eno.

Božja previdnost nam je našla tudi stanovanje, ki bolj odgovarja duhovniškemu izoblikovanju. Vrhovni predstojnik Misijonarjev Consolate nam je odstopil, bodisi iz osebne naklonjenosti kot tudi na priporočilo kongregacije semenišč, del hiše, kjer morejo v miru in zbranosti

in v bližini mladih misijonskih poklicev, študirati prvi poganjki Slovenskega zavoda.

Da bi dela pripeljala do čim lepših uspehov, je sv. kongregacija dodelila prorektorju še podravnatelja msgr. Janeza Vodopivca, ekonoma patra Antona Legišo in duhovnega vodjo patra Karla Truhlarja, profesorja na Gregorijanski univerzi.

Končno, a ne na zadnjem mestu: v imenu gojencev Slovenikuma, prav gotovo tudi naših Prevzvišenih, vseh predstojnikov, vseh naših bratov in sester v veri, sloveški Bog povrni! vsem poznanim in nepoznanim dobrotnikom. Angleškim Slovincem, ki so v teku dobrega tedna po našem pismu poslali prvi milijon lir; gospodu, ki je daroval isto vsoto le nekaj ur za njimi. Američkim Slovincem, ki so pokazali, da njihova širokogrudnost ne pozna meja; v prvi vrsti prelato Louisu Bazniku, ki je prišel v Rim v veliki meri zato, da bi na mestu spoznal načrte in proučil načine, kako bi se izpeljali. Vsem in vsakemu dobrotniku Bog povrni! Saj vemo, da je vsak novičnik pozlačen z molitvijo, morda celo z žrtvijo. Večkrat smo že občutili, da nas spremlja molitve nevidnih vernikov, ki nas krepi in bodri v težkih preizkušnjah.

Hvala dr. Pavlu Robiču, ki je na prošnjo patra Prešerna in z odobritvijo sv. kongregacije nudil gostoljubje na Via dei Colli 8 začetnikom in vodil ekonomsko upravo. Po širokogrudnosti patra Generala Misijonske družbe "Consolata" in z direktno podporo sv. kongregacije semenišč je razvoj zavoda napravil korak naprej in tako je ob začetku šolskega leta 1965/66 g. dr. Pavel Robič razrešen težkega bremena. Vodstvo Slovenskega zavoda se mu zahvaljuje za vse, kar je v teh letih napravil za zadevo Slovenskega zavoda.

Pozdrav in božji blagoslov Vam, dragi prvi gojenci Slovenskega zavoda: Vam in Vašim naslednikom, da bi bili med seboj tekmeči, drugim pa zgled v "pobožnosti, znanosti in duhovniških krepostih", kot pravi ustanovna listina. Branilci vere dedov, ki so gledali v Petrovem prestolu steber resnice in življenja, branik naravnih in božjih človekovih pravic.

Današnja slovesnost ima še poseben namen v okviru cerkvenega zbora, saj je sveti oče prav na današnjem javnem zasedanju razglasil tudi koncilski odlok o življenju in delovanju duhovnikov.

S temi željami v srcu, ki so naša molitev, pod zaščito božjih služabnikov Slovskega zavoda, pod varstvom Kraljice Slovincov, v imenu Boga, je tako otrojen, skromno, a dostojanstveno in prvič v zgodovini našega naroda, Slovenski dom v Rimu.

(Govor prorektorja dr. Maksimilijana Jezernika ob cerkveni otvoritvi Slovenskega zavoda v Rimu 28. okt. 1965.)

Goldwaterjevi pristaši imajo še volivni fond

WASHINGTON, D.C. — Goldwaterjevi pristaši so sicer zgubili volivno bitko pri zadnjih predsedniških volitvah, toda njihova blagajna ni ostala prazna. Tam je še zmeraj okoli \$200.000. Te vsote bi se rad postal glavni republikanski odbor odnosno njegov finančni odsek, ki mu načeluje znani vpokojeni general Clay. Goldwaterjevi pristaši pa hočejo obdržati kontrolo na rabo tega zneska. Hočejo ga porabiti za podpiranje tistih republikancev, ki so pri zadnjih volitvah "radi simpatij do Goldwaterja" propadli kot kandidatje za kongresnike in senatorje. Ta novica gotovo ni razveselila tistih 60-70 demokratičnih kongresnikov, ki so pri zadnjih volitvah privikar zmagali. Proti njim bo usmerjen glavni republikanski napad in gornji znesek naj bo hrbe-

ku Trinidad, kjer je eno tretjino prebivalstva indijskega porekla, stoji tudi tale kip pokojnega indijskega vodnika Mahatme Gandija.

nica za volivni sklad, ki ga misli stranka nabirati ravno za boj proti gornjim 60-70 demokratičnim politikom.

Indija bi rada kar 15 milijonov ton pšenice

WASHINGTON, D.C. — Indijski minister za prehrano in poljedelstvo Subramaniam je bil pri nas na obisku in govoril z Johnsonom in njegovimi glavnimi tajniki. Ob odhodu je izjavil, da bi Indija rabila to leto kar 10-15 milijonov ton naše pšenice, da bi obvarovala svoje potrošnike lakote. To se pravi, Amerika bi morala dati Indiji vsak tretji mernik pšenice kar jo pridelala. Zato je vrjetno, da toliko naše pšenice ne bo šlo v Indijo, kajti Amerika mora gledati, da nekaj dobijo tudi druge dežele. Naša administracija ni zato dala indijskemu ministru nobene obvezne obljube. Zanj se bo moral boriti šele ministriški predsednik Sastri, ki bo začetkom februarja gost predsednika Johnsona.

Rdeči križ bo dobil vstop v ujetniška taborišča

v Južnem Vietnamu
ZENEVA, Šv. — Mednarodni Rdeči križ je objavil tik pred prazniki, da je dobil sporočilo, da bodo njegovi zastopniki lahko šli v taborišča vojnih ujetnikov v Južnem Vietnamu, kot to določa mednarodni dogovor. Takega dovoljenja Mednarodni rdeči križ še ni dobil od Južnovietnamske osvobodilne fronte in od Severnega Vietnama.

Ni jih bilo strah dela

LIMA, Peru. — Starodavni Inka Indijanci so uredili svoje farme na obzidanih terasah goratih pobočij, katerih gradnja bi danes stala okoli \$18,000 za vsak aker.

Zenske dobijo delo

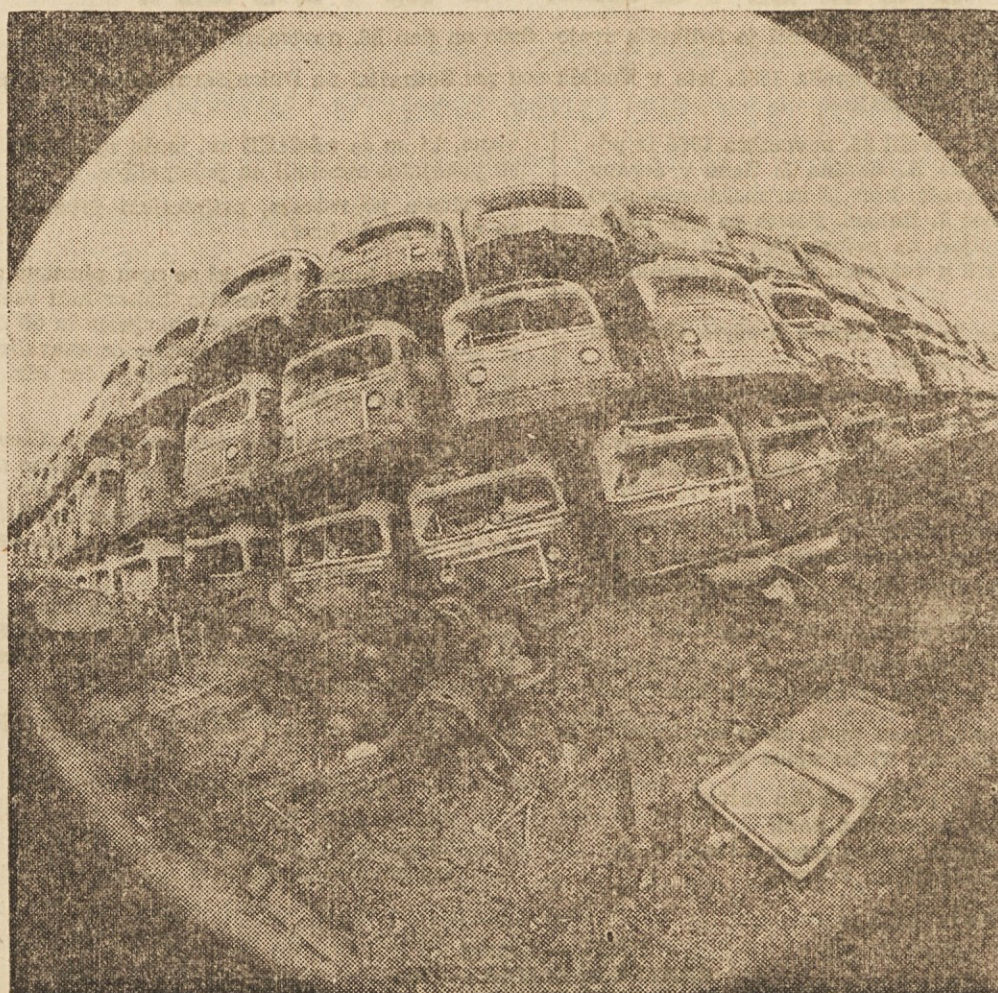
Delo za žensko
Starejši par išče gospodinjo.
Kličite IV 1-6310. (251)

MAJI OGLASI

Lastnik prodaja
Lastnik prodaja hišo, primereno za dohodek v Lakewoodu. Kličite LA 1-8077.
— (pon., sred., pet.)

V najem
Oddamo popolnoma prenovljeno stanovanje 4 sobe in kopalnico zgoraj, na 1072 Addison Rd. Tel.: 881-9243.
— (27.29.31 dec.)

Prijatelj's Pharmacy
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & 68th St.; EN 1-4212

TI SO SVOJE OPRAVILI — Slika kaže zadnjo postajo 300 njujorskih mestnih avtobusov. Naloženi drug na drugega v dveh nadstropjih čakajo, da jih bodo razrezali in uporabili kot staro kovino.

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

II.

"Prav za prav bi ga morali soditi pri nas in prav za prav bi lahko to zahtevali, sakra —!" je obračal Felbermayer oči.

In mnogo moških mu je pri-trdilo: "Res je!"

"Povejte mi!" je dejal Walz. "Kaj pa bi imeli od tega, če bi mesarji in peki dražili? Če hočete videti to mesarjenje, saj lahko greste v St. Polten; šest ur, pa ste tam."

Tedaj so mnogi menili: "Res je, Walz!"

Walz je še dejal: "Saj gledati imamo tako dovolj in se ne moremo pritoževati. Sicer se ni pri nas vso zimo nič takega zgodilo. Ves ljubi dan gleda človek pri oknu, pa ne vidi drugega kot starega psa ali medlo mačko; letos pa imamo vsak dan kaj novega. Včeraj so prišli komisijoni; danes ubije nekdo opata. (Pst, da ne bodo slišale stene!) In jutri odpeljejo morilca z la-djo od tu. Pisati bi se dala kar kronika, če bi človek pisati znal."

"Res je," so dejali moški vsi obenem in vsak se je potrudil, da pripiše kroniki svoj nota bene... seveda z usti.

Isti dan ob osmih zvečer se je pripeljala v štajerskem vozu žena s sivobelimi lasmi, izstopila pri "Konjiču" in se odpravila takoj v grad. Kdo neki je? Mati je gospoda Mateja, gospa Kohl-weisssova iz Judenburga. Prišla je obiskati ljubega sina. Ali pa tudi to veste? Njen prvi mož je bil klobučar, drugi pa mestni sodnik. Res je, vsak dan se zgo-di kaj novega. —

Dvanajstega decembra se je zbiralo v Pechlarnu skoraj prav toliko ljudi kakor četrtega. Vre-

me je bilo lepo in brezvetrno in zato je bilo prišlo mnogo ljudi tudi od onstran čez Donavo, iz Marbacha in Malega Pechlarna. Že ob desetih so se začeli postavljati na Cerkvem trgu in v Donavski ulici; pol ure pozneje je mrgolelo ljudi po vsem trgu, vseh ulicah proti Donavskim vratom in bregu; celo na mestnem obzidju so stali ljudje; Windhagova previdnost ni nič zalegla. Zato je strahovito ozmerjal Weinmaistra in mu zapovedal, naj vsaj skrbi, da ne pride kdo od pasje zalege v grad, sicer...!

Weinmaister je skrbel po mo-či, dal take, ki so prihajali po-samič, nagnati, prepuščal pa tiste, ki so prišli tropoma, in ko se je bližala enajsta ura, se je bilo nabralo na grajskem dvo-rišču, ob zadnjem koncu hiše, kjer so bile ječe, nekako dve sto ljudi.

Točno ob enajstih je prišel iz prednjega dela gradu baron pl.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MACHINISTS QUALIFIED
\$3.60 Per Hour
Plus incentive Bonus
of 10% - 20% - 30%
and more over
base Rate!
NO AGE LIMIT
Unusual opportunity
Free medical surgical life insur-
ance. Paid pension plan and lunch
period. Paid holidays and vaca-
tions. Steady employment.
No job shop
Contact **MR. ALEXANDER**
Bellwood, Ill.
LI 7-7700

(248)

FEMALE HELP

SALESWOMAN

FULL AND PART TIME
EXPERIENCED OR WILL TEACH
40 HOUR WEEK, PAID HOLIDAYS AND VACATIONS
PERMANENT WORK

Apply:

F. W. WOOLWORTH CO.
7601 S. Cicero
FORD CITY SHOPPING CENTER

(251)

MALE HELP

DAY & NIGHT SHIFT

- TOOL ROOM MACHINE OPRS.
 - TOOL GRINDERS
- Above jobs require 1 to 3 years experience
These jobs are full or part time
Hours can be arranged
10% FOR NIGHTS
Excellent company benefits.
Cafeteria open both shifts.
CALL MU 5-1121

Personnel Office is open
WEEKDAYS: 8:15 A.M. TO 4 P.M.
SATURDAYS: 8:30 A.M. TO 12 NOON

APPLY AT

THE BASTIAN-BLESSING CO.
4201 W. Peterson — CTA to Door
An equal opportunity employer

HELP WANTED

Harvest House Cafeteria

- NEEDS EXPERIENCED ADULT RESTAURANT HELP
- 2 DISHWASHERS
 - GIRLS — FULL TIME — GENERAL KITCHEN WORK
 - WAITRESSES (FULL AND PART TIME)
 - 1 COOK • 1 BAKER • 1 ASSISTANT FOR GRILL
- 40 HOUR WEEK, PAID HOLIDAYS AND VACATIONS
PERMANENT WORK

Apply:

F. W. WOOLWORTH CO.
7601 S. Cicero
FORD CITY SHOPPING CENTER

(251)

Windhag z jezdecjim klobukom in v škornjih s sabljo ob strani. Weinmaister in Khnoll sta ga spremljala, za njimi pa je stopala mestna straža.

"... Gospod Weinbeisser!" "Gospod grof!" se je stresel nagovorjeni.

"Zapovedal sem, da ne smete nikogar pustiti sem; odkod je ta svojat?" Ves srdit je pokazal mogočnjak na množico dve sto ljudi.

"Pri moji duši, da ne vem!" je jecljal oskrbnik.

"Kako pa ste prišli sem, roparska svojat?" je rjul. "Glejte, da se mi poberete odtod!"

Roparska svojat je naredila neumne obraze, se počasi odmi-kala drug za drugega, a pazila, da se ne bi oddaljila predaleč.

Windhag je dejal z divjim zaničevanjem Khnollu, a tako, da ga je mogel slišati ves trg: "Avstrijec je neumna žival. Vse mu je čudež. Če prileti ptič in komu izmed njih kaj na glavo naredi, že se zbirajo, kajti sve-tovno čudo je to."

Ljudje so mrmrali, da jih ta-ko psuje, umaknili se pa niso.

Oni trije gospodje pa so sto-pili k nizkim vratem, ki so dr-žala v hodnik za ječe; straža se je postavila na dvorišču v vrsto. Ljudje so si kazali s prstom ok-no ječe. Komaj je bilo slišati, kako se je ključ obrnil in kako so vrata zaškripala, in prav tako nejasno debeli Windhagov glas. Zdajci pa je bilo slišati čisto jasno Velderndorffov močni glas: "Tja pa ne grem!" Nato so začeli vsi trije gospodje hkrati govoriti. Vedno zopet je bilo čuti njih debele glasove; a vse je prevpil s svojim močnim in kovinastim lutrski fant. "Ne grem, pa ne grem! Pred držav-ni zbor v Reznem hočem, ali pa ostanem tu!"

"Dal ti bom državni zbor, ka-nalja!" grmi Windhagov železni glas. "Naučil te bom poslušen biti... Straža, sem!"

"To pa bo nekaj!" si govorijo in kažejo ljudje na dvorišču. Straža se odpravi proti vratom. Weinmaister je pridrl rdeč ko-rak iz notranjosti: "Le nekaj mož, pa takih, da znajo prijeti. Hitro!"

"Gospodje, kaj ga ne morete ukrotiti?" je stopil iz vrste mo-ških Ambroz Ziegler, pechlarn-ski Golijat. "Dajte mi vrv!"

Neka dekla je odtrgala jer-men z vprege v hlevskem oknu. "Ali bo to dobro?"

"Za silo bo," se je smejal ve-likan in ji segel pod brado; zav-pila je, ker jo je ščegetalo, in že je bil mož odšel skozi vrata, z rokami ob telesu, stiskaje mo-gočne roke v pesti, pripravljen, da se udari. Dvoje njegovih to-varišev je stopilo za njim.

"Toda raniti ga ne smete! Kri ne sme teči!" je vpil za nji-mi Weinmaister. Nazaj v mišjo past se plemenitniku kar nič več ne mudi; boji se za svoj tre-buh; utegnil bi med pretepom kaj stakniti.

"Kar naprej, poba," je slišati od znotraj. To govori Ambroz. "Kaj pa vendar hočeš? Ubog grešnik si, moraš vse potrpeti; — nočeš? No, potem!"

Smrtna tišina je zavladala na dvorišču; čuti je, kako se odteka dežnica s kapa... Če bi ne bilo okno v ječo tako visoko!

Zdaj ni slišati nobenega vpi-tja več. Čuti je le, kako ropo-tajo škornji in kako sopihajo boreči se in zdaj pa zdaj, kako ta in oni grdo zakolne.

"Vdaj se že, poba! Na koncu se boš le moral!" sopiha Am-broz. "Sakra, ta je močan!... Zdaj bi me bil skoraj vrgel... Ta je iz Zalesja! Treba ga je drugače prijeti!" — Nekaj mi-nut mine; tedaj je slišati iz ječe grozno vriskanje: "Halo, zdaj te pa imam. Možje, le sem! Pri-mite ga za noge! Trdo držite, da ne vstane. No, no, ne požri me s svojimi očmi! Dajte mi jer-men! — Tako! Ga že imamo!"

Zdaj so se zganili poslušalci, ki so dotlej stali brez glasu in polglasen smeh je spreletel ves trg. "Ga že imajo. Seveda, Am-broz!..."

"Prihajajo!" Takoj je ugasnil smeh. Vseh oči strmijo na vrata.

Glasno se pogovarjaje z mest-nim sodnikom in večkrat nazaj pogledovaje je prišel kot prvi Windhag. Za njim so stopali tri-je mestni stražniki: nosili so lutrovca. Prvi ga je držal za pod pazduho, drugi za ledja in tretji za noge. Videti mu je bilo sledove obupnega boja. Jopič mu je bil strgan; čelo mu je kr-vavelo, tudi obrunki na rokah, ki so mu bile spredaj povezane,

V blag spomin

PETNAJSTE OBLETNICE SMRTI
NAŠE LJUBLJENE IN
NEPOZABNE MATERE

Jennie Kozlevčar

ki je odšla v večnost 27. decembra 1950. leta.

Spomin na Te je naš zaklad,
saj vsak od nas Te imel je rad!
Pri Bogu zdaj se veseliš,
a v sreih naših Ti živiš!

Zalujoči:

LOUIS, STANLEY, LADDIE, sinovi
JOSEPHINE in ELSIE, hčeri
VNUKI IN VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. decembra 1965.

1891

1965

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo, da je umrla naša ljubljena soproga, draga mati in stara mati, tašca in sestra

FRANCES PINTAR

Previdena s sv. zakramenti je izdihnila svojo dušo na dan 26. novembra 1965. leta.

Rojena je bila 19. aprila 1891. leta v Podkla neu pri Sodražici na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko leta 1911.

Pogreb se je vršil 30. novembra 1965 iz po-grebnega zavoda A. Grdina & Sons v cerkev Marije Vnebovzete, kjer je sv. mašo zadušnico daroval Father J. Hobart. Potem pa smo njeno truplo prepeljali na pokopališče All Souls in ga tam položili k večnemu počitku v družinsko grobnico.

Pokojnica je bila članica društva Carniola Hive No. 493 L.T.M.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo Father Matiji Jagru za molitve v pogrebem zavodu, Father Hobartu za darova-no sv. mašo zadušnico in Father Tomcu za spremstvo na pokopališče.

Srčna hvala vsem, ki so ob oder pokojnice položili tako lepe vence cvetja; vsem, ki so da-rovali za sv. maše in za dobrodelne namene; vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za spremstvo na pokopališče.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so pokojnico prišli kropiti in moliti ob njeni krsti, kakor tudi

Ljuba žena, draga mati, stara mati, sestra in tašca, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda.

V miru božjem sladko snivaj,
draga, nepozabna nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj,
do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

JOHN — soprog
ERNEST in ELMER — sina
EVELYN, JOSEPHINE — snahi
JOHNNY, ELMER, JERRY — vnuki
ALICE ZELEDNIK — sestra

Cleveland, O., 27. decembra 1965.

vsem, ki so se udeležili sv. maše zadušnice in so pokojnico spremlili na pokopališče.

Hvala pogrebem, prijateljem družine, ki so nosili njeno krsto.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pismeno ali ustmeno izrekli svoje sožalje, kakor tudi vsem, ki so nam v dnevih bolezn pokojnice in ob ča-su smrti bili na pomoči. Posebno se zahvalimo za pomoč Mr. in Mrs. Frank Sluga ter Mr. in Mrs. Joe Urbančič.

Lepo se zahvalimo županu mesta Clevel-land in članom mestnega sveta za izrečeno so-žalje povodom smrti naše drage pokojnice.

Hvala osebjem pogrebnega zavoda A. Grdi-na & Sons za lepo urejen pogreb in za vse-stransko izvrstno postrežbo.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli njih naslove. Ako kdo take kartice ni sprejel, naj nam oprostí in naj s tem sprej-me našo globoko zahvalo.

Ti, o Jezus naš premili,
zlij na dušo Rešnjo Kri.
Ti dobrotno se je usmili,
raj nebeški ji odpri.

so bili odrgnjeni. Z desnico je krčevito tiščal svojo krvavo ru-tico. Možje so ga nesli korako-ma. Branil se je in škripal z zobmi v njih rokah, iz katerih se ni mogel rešiti. Ljudje so se zgrnili okoli njega in ga zijali. Na oknih glavnega poslopja se je pokazalo — nekaj tonzurira-

nih glav in nekaj kodrastih žen-skih. Windhag je zavpil z div-jim podsmehom čez dvorišče: "Tako, to je osmo čudo sveta! Le dobro si ga oglejte, ve k... in vi lopovi! Spačenega poba-lina vidite in nič drugega."

(Dalje prihodnjič)

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko pozameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, ob-javljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje ases-menta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti ko-ristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društve-nih vesti in novic.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostjo naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem veliko resrečo, ki nas je zadela ob izgubi ljubljene hčerke, žene in sestre

Frances Day,

roj. JAKULIN

Dne 3. decembra je šla nič hudega sluteč čez cesto in jo je avto do smrti povozil.

Blaga naša hčerka, žena in mati je bila rojena v Clevelandu in ob smrti stara 40 let. Njeno blago truplo smo izročili materi-zemlji dne 7. decembra 1965 na pokopališču na Kalvariji. Bila je hčerka Frances Lozier, preje Jakulin.

Hvaležno se zahvaljujemo vsem, ki so položili šopke cvetja ob krsto. Najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, prišli kropiti pokojnico in jo spremlili na zadnji poti. Hvala vsem, ki so dali na razpolago avtomobile. Nadalje bi se radi zahvalili vsem, ki so nas v teh bridkih dneh tolažili in nam stali ob strani. Hvala nosilec krste.

Zahvaljujemo se tudi pogrebemu zavodu Joseph Fortuna za spoštljivo vodstvo pogreba in za vso naklonjenost.

Ti ljuba hčerka, soproga, mati in sestra si tako nepričakova-no odšla od nas. Kako sva se ustrašila jaz in Tvoj oči v Gary, Indiana, ko sva dobila obvestilo o strašni nesreči. Kako žalujejo za teboj Tvoj soprog, hčerka, sestra in brat. Vendar vdati se moramo v božjo previdnost. Počivaj mirno v domači zemlji. Vedno se bo-mo spominjali Tvojega veselega rasmeha in Tvoje ljubezni do vseh. Počivaj mirno v preranem grobu in na svidenje nad zvezda-mi.

Ti, o Jezus naš premili,
hčerke, žene, matere se usmili.
Odpusti naj Ti vse dolge,
in raj nebeški Ti odpre.

Zalujoči:

FRANCES LOZIER, preje JAKULIN, mati;
FRANK LOZIER, oči v Gary, Indiana.
V Clevelandu - JAMES, soprog; ROSALIA, hčerka; FRANK, brat,
ANTONIA SHALASHNOW, sestra.

Cleveland, O., Gary, Indiana, 27. decembra 1965.

JOKAJOČA PUNČKA — Osem let stara Bonnie Aller drži v naročju 50 let staro punčko na razstavi v Lake Mills. Wis., ki ji je ustvarjalec dal značilen izraz.